

Sygn. akt III K 774/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzenna Ahvazi – Karwowska

Protokolant: Rafał Czyżewski

przy udziale Prokuratora Emilii Piasty

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 listopada 2014 r.

sprawy

M. K., s. P. i G. z d. S., ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 31 maja 2014 r. w W. przy Al. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do biura firmy (...) poprzez wyłamanie drzwi wejściowych dopasowanym narzędziem i zaboru z kasetki gotówki w kwocie 550 zł na szkodę firmy (...) z siedzibą w W. z/s Al. (...), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2. w dniu 22 maja 2014 r. w W. przy ul. (...) z pokoju laboratoryjnego nr (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia komputera typu laptop marki T. nr ID (...) o wartości około 3000 zł na szkodę Instytutu (...) Polskiej Akademii Nauk z siedzibą w W. przy ul. (...), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

3. w dniu 3 lipca 2014 r. w W. w Hotelu (...) posiadał wbrew przepisom ustawy środek odurzający w postaci sproszkowanej 1,26 gr netto heroiny, tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

o r z e k a:

I. oskarżonego M. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt 1 czynu przy czym ustala, iż oskarżony dokonał kradzieży z włamaniem do biura firmy (...) poprzez otwarcie drzwi wejściowych dopasowanym narzędziem oraz że czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne i za to, na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

II. oskarżonego M. K. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt 2 przy czym ustala, iż czynu tego oskarżony dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne i za to, na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 278 § 1

k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

III. oskarżonego M. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt 3 czynu i za to, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go i wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego M. K. w pkt I, II i III wyroku kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 85 k.k. i 86 § 1 i 2 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego M. K. w pkt I i II wyroku kary grzywny i wymierza mu karę łączną grzywny w rozmiarze 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

VI. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek dowodu rzeczowego w postaci torebki foliowej z zapięciem strunowym z zawartością proszku koloru brunatnego w postaci heroiny, wyszczególnionego w wykazie dowodów rzeczowych nr I/440/14 pod poz. 9;

VII. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. dowody rzeczowe, wyszczególnione w wykazie dowodów rzeczowych nr I/440/14 pod poz. od 1 do 8, nakazuje zwrócić oskarżonemu M. K.;

VIII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego M. K. łącznej kary pozbawienia wolności zalicza okres jego tymczasowego aresztowania w sprawie w dniach 3.07.2014 r. – 13.11.2014 r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

IX. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. D. kwotę 720 (siedmuset dwudziestu) złotych, powiększoną o należną stawkę podatku VAT, tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej, udzielonej oskarżonemu M. K. z urzędu;

X. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego M. K. w całości od obowiązku ponoszenia opłaty oraz pozostałych kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

III K 774/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całości ujawnionego materiału dowodowego, Sąd ustalił wskazany niżej stan faktyczny:

W dniu 31.05.2014 r. oskarżony M. K. wszedł do budynku biurowego, mieszczącego się przy Al. (...). Poinformował pracownika ochrony, że przyszedł do firmy (...) po odbiór tonerów do drukarek. Oskarżony nie był legitymowany ani nie został wpisany w książce gości. Pracownik ochrony wskazał oskarżonemu windę i poinformował go, na którym piętrze mieści się siedziba firmy (...). M. K. udał się na piętro, na którym mieści się siedziba w/w firmy, otworzył zamek, znajdujący się przy drzwiach wejściowych, za pomocą nieznanego urządzenia, po czym wszedł do środka. Oskarżony, będąc na miejscu, otworzył znajdującą się w jednym z pomieszczeń kasetkę i zabrał z niej pieniądze w kwocie 550 zł. Następnie opuścił budynek, mówiąc pracownikowi ochrony, że nie zastał osoby, z którą był umówiony. Wejście oskarżonego do siedziby firmy (...) zarejestrowała kamera monitoringu, znajdująca się w budynku biurowym. Brak pieniędzy w kasetce został odkryty przez M. B. – pracownika firmy (...) w dniu 2.06.2014 r.

W dniu 22.05.2014 r. oskarżony M. K. wszedł do budynku Instytutu (...) Polskiej Akademii Nauk, mieszczącego się przy ul. (...). Oskarżony wszedł do jednego z otwartych pokoi i zabrał w celu przywłaszczenia leżący tam komputer typu

laptop marki T. nr ID (...). Skradziony komputer miał wartość 3.000 zł. Oskarżony sprzedał komputer nieznanemu mężczyźnie na giełdzie komputerowej za kwotę 300 zł.

W dniu 3.07.2014 r. funkcjonariusze Policji H. F., J. C. oraz P. T. dokonali przeszukania, zajmowanego przez M. K., pokoju w hotelu (...) przy ul. (...), w związku z zatrzymaniem w/w jako osoby podejrzanej o dokonanie kradzieży. W toku przeszukania funkcjonariusze znaleźli torebkę foliową z zapięciem strunowym z zawartością sproszkowanej heroiny. Oskarżony oświadczył będącym na miejscu funkcjonariuszom, że znalezione narkotyki należą do niego. Ustalono, że ilość heroiny znajdującej się w torebce to 1,26 grama.

Oskarżony był wielokrotnie karany m.in. za przestępstwa z art. 279 § 1 k.k., art. 278 § 1 k.k., art. 178a § 1 k.k. oraz za przestępstwa określone w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa z dnia 30.09.2010 r., sygn.. XIV K 791/10 za czyn z art. 278 § 1 k.k. skazany został na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 3 lat próby. Postanowieniem z dnia 13.07.2014 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary. Karę pozbawienia wolności oskarżony odbył w okresie od 05.01.2012 r. do 3.01.2013 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień oskarżonego M. K. (k. 127 – 127v, k. 145v, 148, k. 260 – 261, k. 416 – 417), zeznań świadków M. B. (k. 1 – 3), I. U. (k. 17 – 18), H. F. (k. 42 – 43) i K. K. (k. 102 – 103), a także dokumentów w postaci:

- protokołu oględzin rzeczy (k. 10 – 11),
- protokołu zatrzymania rzeczy wraz z załącznikiem w postaci płyty CD (k. 12 – 15),
- stwierdzenia tożsamości (k. 29),
- protokołu zatrzymania osoby (k. 30 – 32),
- protokołu przeszukania osoby (k. 33 – 34),
- protokołu przeszukania pomieszczeń mieszkalnych (k. 35 – 37),
- protokołu oględzin rzeczy (k. 38 – 40),
- protokołu użycia testera narkotykowego (k. 41 – 41v),
- protokołu oględzin rzeczy (k. 44 – 48),
- notatki urzędowej (k. 50)
- protokołu instalacyjno – odbiorczego (k. 104),
- protokołu oględzin rzeczy (k. 110),
- protokołu oględzin rzeczy (k. 132 – 133),
- protokołu oględzin osoby (k. 134 – 137),
- karty karnej (k. 138 – 143, 186 – 191),
- opinii sądowo – psychiatrycznej (k. 163 – 164),
- opinii z zakresu fizykochemii (k. 165 – 168),
- notatki (k. 172),

- materiału poglądowego do oględzin kasetki (k. 173 – 182),
- odpisu wyroku (k. 223 – 226),
- odpisu wyroku (k. 235 – 237).

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony M. K. w toku całego postępowania konsekwentnie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

W postępowaniu przygotowawczym podał okoliczności popełnienia czynu zarzucanego w pkt 1 aktu oskarżenia, w szczególności wyjaśnił, że dokonał kradzieży pieniędzy w budynku znajdującym się przy Al. (...). Dalej oskarżony wyjaśnił, że otworzył drzwi do siedziby firmy za pomocą karty otrzymanej od pracownika ochrony i wszedł do znajdujących się tam pomieszczeń w celu dokonania kradzieży. W toku dalszych wyjaśnień oskarżony oświadczył, że wyjął pieniądze z otwartej kasetki, znajdującej się w jednym z pomieszczeń, a następnie opuścił budynek.

Oskarżony w złożonych w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnieniach opisał również okoliczności popełnienia czynu zarzucanego w pkt II aktu oskarżenia. Oskarżony wyjaśnił, że wszedł do budynku Polskiej Akademii Nauk, gdzie z jednego z otwartych pokoi zabrał znajdujący się tam laptop, włożył go do plecaka, po czym opuścił budynek.

Odnośnie czynu zarzucanego w pkt III aktu oskarżenia, oskarżony wyjaśnił, że znaleziona podczas przeszukaniu w pokoju hotelowym, w którym przebywał heroina należała do niego. Dalej oskarżony wyjaśnił, że narkotyki zakupił w O. od nieznanego mu mężczyzny na własny użytek.

W wyjaśnieniach składanych przed Sądem oskarżony w zasadzie ograniczył się do potwierdzenia wyjaśnień składanych w postępowaniu przygotowawczym. Poza tym, oskarżony wskazał jedynie, że nie pamięta jakiego narzędzia użył do otworzenia drzwi do biura firmy (...). Ponadto złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze, co do każdego z czynów zarzucanych aktem oskarżenia.

Sąd obdarzył częściową wiarą wyjaśnienia oskarżonego. Sąd nie dał wiary oskarżonemu jedynie w zakresie wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym odnośnie otrzymania karty od pracownika ochrony. Wyjaśnienia te są sprzeczne bowiem z zeznaniami świadka I. U.. Poza tym w wyjaśnieniach złożonych przed Sądem oskarżony nie potwierdził tej okoliczności wskazując, że nie pamięta jakim narzędziem się posłużył, tłumacząc to tym, że chodził do wielu firm i w części z nich otrzymywał karty magnetyczne od pracowników ochrony. Jednakże okoliczność, jakim dokładnie narzędziem posłużył się oskarżony do otworzenia drzwi, nie ma istotnego wpływu na przypisanie oskarżonemu znamion czynu zabronionego. Wyjaśnienia oskarżonego w pozostałym zakresie były spójne i konsekwentne. Sąd nie dopatrył się żadnych przesłanek, pozwalających podejrzewać, iż oskarżony miałby fałszywie się obciążać.

Co więcej, wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w którym zostały przez Sąd obdarzone wiarą, znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zebrany w sprawie, w szczególności w zeznaniach wiarygodnych świadków, protokole oględzin rzeczy w postaci nagrania płyt z nagraniem z monitoringu oraz opinii z zakresu fizykochemii.

Sąd obdarzył wiarą zeznania świadka M. B.. Świadek ta w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości opisała okoliczności odkrycia kradzieży w siedzibie firmy (...). Świadek jasno wskazała, że w dniu 2.06.2014 r. po przyjeździe do pracy spostrzegła, że kasetka, w której powinna znajdować się kwota 550 zł, jest pusta, zaś żaden z pracowników nie podejmował tych pieniędzy. Świadek zeznała nadto, że drzwi do biura są zamykane, a otworzyć je można tylko przy pomocy karty magnetycznej lub pilota. Zeznania świadka nie budzą wątpliwości, albowiem znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego, zeznaniach świadka I. U., a także w protokole oględzin płyty z nagraniem z monitoringu.

Zeznania świadka I. U. Sąd również uznał za wiarygodne. Zeznawał on bowiem w sposób nie budzący wątpliwości odnośnie okoliczności przybycia oskarżonego do budynku biurowego, w którym mieściła się firma (...). Zeznania te

znalazły potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego, zeznaniach świadka M. B. oraz dowodów z dokumentów, w szczególności w protokole oględzin płyty z nagraniem z monitoringu.

Za wiarygodne Sąd uznał również zeznania K. K.. Zeznała ona w sposób jasny i spójny odnośnie okoliczności kradzieży laptopa. Zeznania te były zbieżne z wyjaśnieniami oskarżonego. Nadto K. K. w sposób nie budzący wątpliwości wskazała wartość, poniesionej w wyniku kradzieży przez Instytut (...), szkody w kwocie 3.000 zł.

Sąd nadał walor wiarygodności również zeznaniom świadka H. F.. Zeznał on bowiem jasno i logicznie odnośnie ujawnienia w trakcie przeszukania pokoju hotelowego, w którym przebywał H. F., torebki foliowej z zawartością substancji sproszkowanej w kolorze beżowym, która okazała się być heroiną. Zeznania te znajdują odzwierciedlenie w wyjaśnieniach oskarżonego oraz protokole z przeprowadzonego przeszukania. Ponadto świadek ten, wykonujący zawód funkcjonariusza publicznego, obdarzony zaufaniem społecznym, nie miał żadnego interesu w bezpodstawnym obciążaniu oskarżonego.

Istotnym dowodem, który posłużył do ustalenia stanu faktycznego w zakresie czynu zarzucanego w pkt 1 aktu oskarżenia był również protokół oględzin rzeczy w postaci nagrania z monitoringu w budynku biurowym przy Al. (...) w dniu dokonania przestępstwa. Protokół ten, jako sporządzony zgodnie z przepisami przez uprawniony podmiot, Sąd ocenił jako wiarygodny. Kamery monitoringu nie zarejestrowały samego faktu dokonania kradzieży, jednakże opis przebiegu oględzin zawarty w protokole potwierdza przebieg zdarzenia z dnia 31.05.2014 r. podany przez oskarżonego oraz świadków M. B. i I. U.. Wynika z niego, iż mężczyzna o rysopisie odpowiadającym oskarżonemu przebywał w czasie wskazanym przez świadka I. U. w budynku biurowym przy Al. (...) i rozmawiał z pracownikiem ochrony, a następnie udał się w kierunku siedziby firmy (...).

W niniejszej sprawie Sąd ocenił jako wiarygodną opinię biegłego z zakresu badań fizykochemicznych J. N.. Potwierdziła ona, że substancja zatrzymana od oskarżonego podczas przeszukania stanowiła środek odurzający w postaci heroiny w ilości 1,26 grama. Powyższa opinia jest pełna, jasna i rzetelna. Została sporządzona przez osobę posiadającą odpowiednie wiadomości specjalne i nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Sąd ocenił jako wiarygodną opinię sądowo – psychiatryczną z dnia 11.07.2014 r., sporządzoną przez biegłych psychiatrów S. K. i E. W.. Wskazana powyżej opinia jest rzetelna, odpowiada wymogom wiedzy i jest w pełni wyczerpująca, a zatem stanowi pełnowartościowy dowód w sprawie. W toku postępowania nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Biegli wskazali, że pomimo rozpoznania u oskarżonego uzależnienia od substancji psychoaktywnych, stan oskarżonego nie ograniczał jego zdolności do rozpoznania znaczenia czynów i zdolności kierowania swoim postępowaniem, a jego poczytalność nie budzi wątpliwości.

Sąd uznał za wiarygodny również pozostały materiał dowodowy ujawniony w toku przewodu sądowego, którego wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron i który koresponduje zarazem z innymi dowodami przeprowadzonymi w sprawie. Wątpliwości Sądu nie budzi również autentyczność oraz wartość dowodowa dokumentów w postaci protokołów czynności przedsięwziętych w ramach prowadzonego postępowania, albowiem zostały one sporządzone przez kompetentne osoby lub organy w ramach przypisanych prawem kompetencji, a ich treść, czy autentyczność, nie były kwestionowane również przez strony postępowania.

Sąd dokonał następującej oceny prawnej czynu oskarżonego.

Mając na uwadze powyższe, w świetle ujawnionego w sprawie materiału dowodowego stwierdzić należy, że wina oskarżonego M. K. nie budzi żadnych wątpliwości i została udowodniona w całości.

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył klarowne wyjaśnienia, korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym sprawy w postaci zeznań świadków i zebranej w sprawie dokumentacji procesowej. Całość materiału dowodowego sprawy układa się w logiczną całość, co wykazano powyżej.

Przestępstwo kradzieży, ujęte w art. 278 § 1 k.k., polega na dokonaniu przez sprawcę, działającego w zamiarze bezpośrednim, ukierunkowanym na pozbawienie właściciela władztwa nad rzeczą i uczynienia z tej rzeczy swojej własności lub postępowanie z rzeczą jak z własną w inny sposób, zaboru cudzej rzeczy ruchomej.

Natomiast przestępstwo stypizowane w art. 279 § 1 k.k. polega na dokonaniu przez sprawcę, opisanego wyżej przestępstwa kradzieży, po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń, które zamykają dostęp do przedmiotu kradzieży innym osobom.

Przepis art. 64 § 1 k.k. stanowi zaś, że jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Definicja przestępstwa podobnego ujęta jest w art. 115 § 3 k.k., który stanowi, że przestępstwami podobnymi są przestępstwa należące do tego samego rodzaju; przestępstwa z zastosowaniem przemocy lub groźby jej użycia albo przestępstwa popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uważa się za przestępstwa podobne.

Zgodnie z dyspozycją art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r.

o przeciwdziałaniu narkomanii – dalej zwanej „u.p.n.” kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Podkreślić należy, że karalne jest każde władanie narkotykami, bez względu na cel, dla jakiego miałby być on przeznaczony, a więc także związane z jego użyciem lub zamiarem użycia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2013 r., sygn. III KK 423/12).

Wskazać również należy, że do środków odurzających w rozumieniu wskazanego wyżej przepisu należy heroina, wskazana w wykazie IV-N w załączniku do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. nr 1, pod nazwą WYKAZ ŚRODKÓW ODURZAJĄCYCH.

W świetle okoliczności sprawy niniejszej stwierdzić należy, że oskarżony M. K. swoim zachowaniem, podjętym dnia 31.05.2014 r., zrealizował znamiona przestępstwa kradzieży z włamaniem. Oskarżony przełamał zabezpieczenia w postaci zamkniętych na zamek, otwierany kartą magnetyczną, drzwi, poprzez użycie dopasowanego narzędzia, a następnie dokonał zaboru pieniędzy znajdujących się w kasetce. Działanie oskarżonego w celu przywłaszczenia uwidaczniało się w tym, iż po zabraniu pieniędzy z kasetki sprawca oddalił się, zatrzymując wspomnianą kwotę. Zamiar oskarżonego dokonania przestępstwa kradzieży z włamaniem ujawnił się również w tym, że oskarżony wprowadził w błąd pracownika ochrony, co do rzeczywistego celu swojej wizyty w budynku i faktu, że była uzgodniona z osobą pracującą w firmie (...).

Nadto Sąd uznał, że wyżej opisany czyn został popełniony w warunkach powrotu do przestępstwa, określonego w art. 64 § 1 k.k. Jak już wyżej wskazano, oskarżony M. K. był skazany za czyn z art. 278 § 1 k.k. Karę pozbawienia wolności odbył w okresie od 05.01.2012 r. do 3.01.2013 r. Przestępstwo kradzieży z włamaniem zostało więc popełnione w ciągu 6 miesięcy od odbycia 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne.

W ocenie Sądu powyższe wskazuje jednoznacznie na zasadność stawianego oskarżonemu M. K. zarzutu popełnienia przestępstwa kradzieży z włamaniem.

Sąd, za zgodą stron, dokonał modyfikacji opisu czynu zarzucanego oskarżonemu w pkt 1 aktu oskarżenia w ten sposób, że przyjął, iż sprawca dokonał otwarcia drzwi, nie zaś ich wyłamania, jak zostało to sformułowane w akcie oskarżenia. Z poczynionych ustaleń faktycznych jednoznacznie wynikało bowiem, że nie doszło do wyłamania drzwi, lecz do ich otwarcia dopasowanym narzędziem oraz w ten sposób, że przyjął, że oskarżony czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, w miejsce wskazanego w

akcie oskarżenia określenia „po odbyciu kary pozbawienia wolności za przestępstwo podobne”, gdyż taka konieczność wynika z brzmienia art. 64 § 1 k.k.

Nadto na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej stwierdzić należy, że oskarżony M. K. swoim zachowaniem, podjętym dnia 22.05.2014 r. zrealizował znamiona przestępstwa kradzieży.

Działanie oskarżonego w celu przywłaszczenia uwidaczniało się w tym, iż po zabraniu laptopa sprawca oddał się. Nadto oskarżony dokonał sprzedaży laptopa, co wskazuje, że był on przez niego traktowany jak jego własność.

Wyżej opisane rozważania odnośnie działania w warunkach powrotu do przestępstwa tyczą się również przestępstwa kradzieży, które również zostało popełnione w ciągu 5 lat po odbyciu więcej niż 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne.

Sąd zmodyfikował również opis czynu z pkt 2 aktu oskarżenia w ten sposób, że przyjął, że oskarżony czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, w miejsce wskazanego w akcie oskarżenia określenia „po odbyciu kary pozbawienia wolności za przestępstwo podobne”, gdyż taka konieczność wynika z brzmienia art. 64 § 1 k.k. Również w tym zakresie na taką modyfikację strony wyraziły zgodę.

Oskarżony M. K. wyczerpał również znamiona przestępstwa wskazanego w art. 62 ust. 1 u.p.n. na skutek posiadania w dniu 3.07.2014 r. 1,26 gram netto heroiny. Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, oskarżony miał pełną świadomość faktu, że posiadana przez niego substancja to heroina.

Ponadto, całokształt okoliczności sprawy pozwala stwierdzić, iż działał on umyślnie odnośnie każdego z zarzucanych czynów. Jest on bowiem osobą dorosłą i w pełni poczytalną (co potwierdza opinia), a co za tym idzie, miał on pełną świadomość charakteru oraz bezprawności i naganności swoich działań.

Z uwagi na rodzaj i charakter przestępstw, jakimi są kradzież oraz kradzież z włamaniem, uznać należy, że stopień społecznej szkodliwości każdego z w/w popełnionych przezeń czynu jest znaczny. Zachowania przestępcze, jakich dopuścił się oskarżony, godziły w istotne dobro chronione prawem, jakim jest mienie. Nadto kwota szkody, wynikająca z przestępstwa kradzieży, była dość duża, zaś w skutek dokonania kradzieży z włamaniem dochodzi do przełamania zabezpieczeń, co ma istotny wpływ na spadek poczucia bezpieczeństwa w społeczeństwie. Poza tym, w przypadku obu w/w przestępstw na przyjęcie znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu wpływała motywacja sprawcy, jaką była chęć wzbogacenia się. Również społeczną szkodliwość przestępstwa posiadania narkotyków Sąd ocenił jako dość znaczną. Zdecydowały o tym w szczególności rodzaj naruszonych przez sprawcę prawnie chronionych dóbr (zdrowie publiczne) oraz ilość posiadanych narkotyków i ich rodzaj.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, iż wina oskarżonego oraz okoliczności popełnienia przestępstw nie budzą wątpliwości, wobec czego uwzględnił złożony przez oskarżonego i jego obrońcę na rozprawie w dniu 13.11.2014 r. (k. 417 – 418) wniosek w trybie art. 387 k.p.k., któremu nie sprzeciwił się, obecny na rozprawie, Prokurator. Sąd uznał bowiem, iż cele postępowania zostaną osiągnięte pomimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości. Zaważyła o tym postawa sprawcy, który przyznał się do popełnienia zarzuczonego czynu, wyraził skruchę i sam zgłosił chęć dobrowolnego poddania się karze. Ponadto na korzyść oskarżonego Sąd poczytał fakt, iż dobrowolnie wyraził gotowość do naprawienia szkód wynikających z czynów zabronionych. Zważyć należy, że uwzględniając powyższe okoliczności, w szczególności wskutek zastosowania instytucji dobrowolnego poddania się karze, kara została wymierzona blisko dolnych granic ustawowego zagrożenia.

W związku z powyższym, zgodnie ze wskazanym wyżej wnioskiem, Sąd wymierzył oskarżonemu, w pkt I wyroku karę 1 roku pozbawienia wolności za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., zaś na podstawie art. 33 § 2 k.k. 50 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł. Grzywna obok kary pozbawienia wolności została orzeczona, gdyż oskarżony osiągnął korzyść majątkową z popełnienia czynu zabronionego. W pkt II wyroku Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. 50 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł. Grzywna

obok kary pozbawienia wolności została orzeczona, gdyż oskarżony osiągnął korzyść majątkową z popełnienia czynu zabronionego.

W pkt III wyroku Sąd wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 62 ust. 1 u.p.n.

W pkt IV wyroku, na podstawie art. 85 k.k. oraz 86 § 1 k.k. Sąd połączył wskazane wyżej, wymierzone wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności i wymierzył karę łączną 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności, zaś w pkt V wyroku, na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. Sąd połączył wymierzone wobec oskarżonego kary grzywny, wymierzając karę łączną grzywny w rozmiarze 60 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł. Sąd, wymierzając kary łączne, zastosował zasadę częściowej absorpcji, kierując się tym, że czyny z pkt I i II są przestępstwami przeciwko temu samemu dobru prawnemu, a nadto czyny, za które ukarany został oskarżony, popełnione zostały w krótkich odstępach czasu.

Zaznaczyć należy, że Sąd, wymierzając oskarżonemu jednostkowe oraz kary łączne, wziął pod uwagę nie tylko treść złożonego przezeń wniosku w trybie art. 387 k.p.k., ale również ogólne dyrektywy wymiaru kary, w tym potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa stosownie do art. 53 § 1 i 2 k.k.

Sąd, wymierzając kary jednostkowe oraz kary łączne wziął również pod uwagę uprzednią karalność oskarżonego. Jak wynika z karty karnej, oskarżony był już w przeszłości wielokrotnie skazany za przestępstwa przeciwko mieniu oraz za posiadanie narkotyków. Mając na uwadze ustalony stan faktyczny, Sąd stwierdził, iż dotychczas wymierzane kary nie zapobiegły powrotowi oskarżonego do popełnienia tego samego rodzaju przestępstw.

Sąd wydając wyrok miał na uwadze również okoliczności łagodzące, jakimi były postawa procesowa oskarżonego oraz dobrowolne wyrażenie woli naprawienia szkody.

Sąd uznał zatem, iż tak orzeczone kary jednostkowe oraz kary łączne są nie tylko zgodne z wnioskiem oskarżonego i obrońcy, złożonym w trybie art. 387 k.p.k., ale również są w pełni adekwatne do stopnia winy oskarżonego i spełnią swoje cele prewencji generalnej i indywidualnej.

W punkcie VI wyroku Sąd orzekł przepadek dowodu rzeczowego, w postaci torebki foliowej z zapięciem strunowym z zawartością proszku koloru brązowego w postaci heroiny, z uwagi na to, że zgodnie z art. 70 ust. 2 u.p.n. orzeczenie przepadku środków odurzających jest obligacyjne.

W punkcie VII wyroku Sąd orzekł o zwrocie oskarżonemu pozostałych dowodów rzeczowych, zgodnie z treścią art. 230 § 2 k.p.k. Z uwagi na wydanie wyroku skazującego stały się one zbędne w sprawie, a nie zachodziła podstawa do orzeczenia ich przepadku.

W punkcie VIII wyroku Sąd zaliczył okres tymczasowego aresztowania oskarżonego w dniach 3.07.2014 r. – 13.11.2014 r. na poczet kary pozbawienia wolności, mając na uwadze przepis art. 63 § 1 k.k.

W punkcie IX wyroku Sąd zasądził na rzecz adw. M. D. kwotę 720 złotych, powiększoną o należną stawkę podatku od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą obronę z urzędu oskarżonego M. K.. Sąd miał tu na uwadze przepisy § 2 ust. 1, 2 i 3 oraz § 14 ust.

2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r.

w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, udzielonej z urzędu.

W punkcie X wyroku, mając na uwadze stan majątkowy oskarżonego, który utrzymuje się z prac dorywczych, uzyskując niewielkie dochody i ma na utrzymaniu konkubinę oraz dziecko, a nadto jest obecnie pozbawiony wolności, Sąd orzekł w oparciu o art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego M. K. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.